

Megszaporodtak és elaljasodtak a személyem elleni támadások. Sértegetések és aljas célzatú lejáratások, a nácizás és az írásaim hitelességét, tényyszerűségét kétségbevonó odaköpek járnak. Mivel emellett kiderült az is, hogy akár akarom, akár nem, immár nemcsak magamat képviselem, hanem személyemben a magyarság egyáltalán nem elhanyagolható részét, magyar keresztény nagyságrendjét is támadás érte – ezt a mellénk álló művészi-értelmiségi felsereglés is bizonyítja –, árulásszámba menne, ha nem állnék ki újra a pástra. Kötelességem megvilágítani, mi van a háttérben.

Újra elolvastam október 20-án megjelent, Ascher Café című írásomat, amely felháborodást váltott ki az érintettekől, és többeket gyalázkodó lekicsinylésekre és „komplett náci alapvetés” kitételekre vezetett. Nos, a fenti, idézőjelbe tett kifejezést az a Debreczeni József használta az Országgyűlésben 1992. augusztus 20-i, Néhány gondolat című írásom jellemzésére, aki most a Gyurcsány-féle új SZDSZ egyik alelnöke. Akkor még az MDF liberálisa volt. Micsoda életív! (Hogy beszoptuk/tam.) A Néhány gondolat megjelenése megváltoztatta a dolgok menetét. Engem kizártak az MDF-ből, új mozgalmat és pártot alapítottam. A dolgozattal Debreczeni szellemében foglalkozott Tom Lantos az amerikai képviselőházban, világméretű támadás célpontja lettem, fő antiszemita. Pedig hát mi történt? Megneveztem néhány dolgot és jelenséget, megjósoltam az MDF kikerülhetetlen bukását, ha nem változtat a politikáján. Mindez bekövetkezett.

Az Ascher Café című írás az Új Színház kinevezett vezetésével és velem szemben felsorakozott Demszky-brigád és a liberalizmus jelenkori módszereinek, összetételének elemzése, és kétségtelen bukásának beharangozása. Nem teszek mást abban az írásban, mint tényyszerűen bemutatom az ellenem felsorakozottakat, megnevezem őket, a legnagyobb magyar keresztény filozófusra hivatkozom, Molnár Tamásra, dokumentumokat mutatok be. Az írás végén ugyanúgy figyelmeztetem a fékevesztett liberálisokat, mint annak idején az MDF-et, hogy ne égensenek fel maguk mögött minden hidat.

Azóta számos sorsdöntő dolog történt, de közülük is kiemelkedik Sárközy francia elnök és Obama beszélgetése, amelyet abban a hiszemben folytattak, hogy nem hallja senki. De hallották, és kikerült a világhálóra. Mindketten Netánjahu izraeli miniszterelnököt szidták, sőt Obama bevallotta, hogy Bibi mindennap a nyakára jár és parancsolgat neki. Ez az egyszer közölt beszélgetés feltárja a nyugati világ egyik képtelenségét, az Egyesült Államok alárendeltségét és rámutat arra a végtelen erőszakos etnikai összetartásra, amely minden megegyezés akadályá. Rámutat, mit gondol és mit mond a világ két vezető politikusa, amikor nem erőlteti magára a „politically correct” álcát. Valami olyan erőszakosságra világít rá ez a néhány őszinte mondat, ami az Ascher Cafében és a Demszky-brigádban is megnyilvánul, de ami végső soron tarthatatlan.

A legfőbb baj azonban ezzel az írással és más írásaimmal is, hogy megnevezek valamit, amit nem szabad megnevezni. A megnevezhetetlenség ugyanis a globális hatalom, a Netánjahu-központ legfontosabb privilégiuma. Sem céljait, sem módszereit, sem összetételét, sem személyi összefüggéseit, sem kiválasztási módszereit nem szabad megnevezni. Mert egyedülként a világon neki joga van a rejtőzködésre és ugyanakkor a mások minősítésére.

Az Ascher Cafének nevezett szóbeli gerillák szociológiai és politikai elemzése filozófusi alátámasztással, tények felsorakoztatásával, fényképekkel is dokumentálva jelent meg. Csak tán nem antiszemitizmus az, ha bemutatom a Mazsihisz mai vezetőjét munkásőr egyenruhájában? Csak tán nem bűn, ha feltárom az összefüggést a Café összetétele, mai tettei és gyűlölködése között? Obama nem erről beszél? Vétkes akkor volnék, ha nem volna részükről gyűlölködés, csak rájuk fognám.

Egyetlen állítás vagy inkább feltételezés maradt bizonyítatlan az írás végén: Ascher odesszai eredete, askenázi mivolta. Ezt most pótolom. Az, hogy Odesszában a XVIII. században askenázi zsidók éltek és a város lakosságának legalább a felét adták, nem szorul bizonyításra. Ezek között az askenáziak között nagy számban voltak zsidó értelmiségiek, meghatározó személyiségek, jóval később például egy kiváló író, a lóbolondként bolsevik Bugyonnij katonája a bolsevik forradalomban, Iszaak Babel, a kitűnő Lovashadsereg szerzője, akit Sztalin gyilkoltatott meg a Gulagon. A XVIII. század végén azonban élt és írt ott egy másik jeles, felvilágosult zsidó szerző is, akit Ashernak hívtak. Ez a szerző egy erőteljes irodalmi műben ostorozta ortodox hittestvéreit elmaradottságuk, a terjedő felvilágosodás eszméinek figyelmen kívül hagyása miatt. Emiatt aztán távozni is kényszerült Odesszából, és bejárta Európát,

Írta: Csurka István

2011. november 22. kedd, 13:19 - Módosítás: 2012. január 24. kedd, 21:33

Londont, Frankfurtot és Párizst, mindenütt könyveket publikálva. Nemzetközi elismertségre vergődött fel. Az ő Asher kétségtelen tehetsége és a mi (egy „c”-vel is gazdagodott) Ascher Tamásunk (ezt II. Józsefnek köszönheti) nemzetközi karrierje, hajlamai között feltételeztem én a rokonságot. Nem állítottam, csak feltételeztem. Mert minden családban vannak ilyen vérvonalpatakok, esetleg bűvópatakok. De ha nem, hát nem. A dolog akkor is érdekes. Talán egyszer majd megírja valaki az Asherok történetét Odesszától Demszky-Budapesten át a világszínpadig. Egy bizonyos, ez csak askenázi történet lehet. Még szefárd is nehezen, akiknél az askenáziak többre tartják magukat, s Izraelben is övük ma a hegemonia.

Meg Amerikában is. Mert ne hagyjuk már figyelmen kívül azt a lelepleződést, amely Sárközy francia elnök és Obama amerikai elnök között óvatlanul lezajlott, és amelyet egyszer a hírügynökségek még Magyarországon is közzétettek! Ebben a nyugati világ két főembere elmondja, hogy mennyire utálja az erőszakos Netánjahut – askenázi –, és Obama még azt is felpanaszolja, hogy mindennap a nyakán van és, mi tagadás, parancsol neki. Az eset fölött nem lehet szó nélkül elmenni. Az önfeledt eszmecsere, amelyben a résztvevők azt hiszik, maguk vannak, a mai nyugati világ szerkezetére, hatalmi viszonyaira vet rendkívül éles fényt. Ki uralkodik a nyugati világ felett? A legnagyobb katonai és gazdasági hatalom elnöke? Nem. Netánjahu. Akit utálnak. S mindez az ENSZ közgyűlésében azonnal igazolódik is, Netánjahu pökhendien szembemegy a közgyűlés óriási többségével és bejelenti, hogy folytatja a telepés központok építését a palesztin területeken. Nincs béke, nincs palesztin függetlenség, mert az USA Netánjahu parancsára megvétózta a Biztonsági Tanácsban.

Mi változott? Egyelőre semmi. De rosszul ítélik meg a saját helyzetüket és a világhelyzetet, akik azt hiszik, hogy ez a kicsi és azóta gondosan elföldelt és válasz nélkül hagyott elszólás – beismerő ténymegállapítás – nem kezdete a világliberalizmus bukásának. A nyugati történelem mindenképpen bekövetkező átrendeződésének. Most válság van és semmire nincs pénz, de egy igazság véletlenül a felszínre bukkant. Ascher Café című írásomat is ezzel a jóindulatú figyelmezetéssel zártam. Nem hallották meg.

De térjünk rá hazai ügyeinkre! Ez a Netánjahu-pimaszság nyilvánul meg abban a levélben, amelyet a Magyar Ellenállók és Antifasiszták elnöke hozzám, az emberszámba sem vehető gójhöz intézett, és amelyet múlt számunkban közöltünk.

(A KISZ-es olvasó táborokban még íróként) Tisztelt Csurka Úr! El lehet képzelni ilyen megszólítást Európában? El lehet képzelni ilyen megszólítást végtelen gyűlölet és megvetés nélkül? És végtelen öntelt fölényérzet nélkül? Nem, nem lehet. Ez a Netánjahu fölényérzete. Ez egy zárt világban élő, elsötétült elme fölényérzete, mindenáron való sérthetnékje.

Írta: Csurka István

2011. november 22. kedd, 13:19 - Módosítás: 2012. január 24. kedd, 21:33

Amellett nem is igaz. Valakivel összetéveszt Hanti úr. És fogalma sincs, hogy milyen helyzetű magyar állampolgár voltam én akkor, a KISZ-olvasótáborok idején. Nos, Hanti úr, úgy is mint MEASZ-elnök, akinek szövetségében sok bedolgozás folyt a BM munkájába, amely akkor úgyszintén a faszizmus és az ellenforradalom visszatérése ellen harcolt, olyanynyira, hogy semmilyen személyes közreműködést sem lehet kizárni, és sem a BM-ben, sem a MEASZ-ban nem volt alapkövetelmény a magyar helyesírás ismerete, csak a megbízhatóság. Én akkoriban célszemély voltam, Hanti úr! A Zsoké fedőnevű bizalmas nyomozás célszemélye, akinek a lakásába poloskát építettek be, állandóan ügynökökkel követték, jelentések készültek minden megnyilvánulásáról és magánéletéről is. Így esett meg, hogy amikor 1987 télutóján az öntől semmiképp távol nem álló Kis János-féle demokratikus ellenzék a Társadalmi Szerződés és a Kádárnak mennie kell című kijelentés velünk való egyeztetés nélküli nyilvánosságra hozásával provokált bennünket, magyar-keresztény ellenzékieket, akkor valahol az Andrassy úton a másik célszeméllyel, a Bojtár fedőnevű bizalmas nyomozás célszemélyével, Für Lajossal elhatároztuk a saját táborverést. Úgy véltük, hogy Új Szárszó gyűlés megtartását fogjuk javasolni barátainknak. Ebből lett Lakitelek, ami a rendszerváltoztatás első és leghatározottabb lépése lett.

Érti, Hanti úr/elvtárs, ahogy tetszik? Más az én múltam. Én az Antifasiszták és a BM és a Pártközpont által ellenőrzött, üldözött személy voltam, s közben híres író. És mint a mai történések igazolják, üldözött és elítélt, kirekesztendő vagyok ma is, noha most nem az állam és nem a magyar titkosszolgálat ellenőriz, szervez ellenem tiltakozásokat, hanem talán Netánjahu és az ön közös földalatti titkosszolgálat. Mert célszemély koromban mint Zsoké fedőnevű megfigyelt megtanultam, hogy „szél fúvatlan nem indul”, azaz szervezés, irányítás, titkosszolgálati háttér nélkül ilyen tiltakozási hullám létrejöhet ugyan, mert benne van a génekben, de azért szervezni is ajánlatos. Ha nem szerveznék, ugyan miért tűnt volna fel ön az Új Színház előtti tüntetésen, amikor az isteni deszkákhoz, a helyesírása a tanú rá, semmi köze. Én már 1992-ben tudomásul vettem, hogy kis kihagyás után ismét célszemély lettem. Már valószínűleg nem Zsoké a fedőnevem, hanem valami más, ami antiszemitát is jelent. Egyik tanulmányomban „doktor Utólag”-nak neveztem magam. Lehet, hogy Utólag most a fedőnevem mint célszemélynek? Nemcsak a Horn Gyula alatt újjáépült és aztán Gyurcsányék nyolc éve alatt megerősödött magyar titkosszolgálat figyelt – amelynek fele most előzetesben van –, hanem az ide betelepült titkos, de néha felszínre bukkanó Netánjahu-féle magyarországi rezidentúra is. Persze, nem csak engem, hanem sok más magyar keresztényt is, még olyanokat is, akik közben világhírré vergődtek a tehetségük révén. Tudom én ezt, és megnyugtat, hogy most már Obama is tudja. És elviseli.

De valami elmozdult. Végzetesen és visszavonhatatlanul. Most már nem elég a megfigyelés és a számontartás, az antiszemitázás, olyan tekintélyeket is fel kell vonultatni, akik művészi, irodalmi tevékenységükkel, teljesítményükkel komoly hírnevet szereztek maguknak. Legutóbb Bereményi Géza, a Hídember és más filmek alkotója, az író nevezett ki a magyar

Írta: Csurka István

2011. november 22. kedd, 13:19 - Módosítás: 2012. január 24. kedd, 21:33

---

antiszemizmus alapemberének. Ez más eset, mint a Hanti-féle. Az írónak ugyanis kötelessége számba venni a körülményeket, és Bereményi ismeri a múltamat és az ellenem felhozott vád alaptalanságát. Az író nem nyilatkozhat a másik íróról csupán a Café pillanatnyi érdekei vagy az etnikai összetartás igazságtalansága alapján. Bizonyos abban Bereményi, hogy megcsinálhatta volna a Hídebert, ha annak idején én nem vagyok Zsoké fedőnevű célszemély? Azt hiszem, nagy igazságtalanság volna, ha ezért az íróhoz méltatlan támadásért megkapná a Thália Színházat, mintegy ellentételeként annak, hogy mi megkaptuk az Új Színházat. Egyet a magyaroknak, még egyet a cafésoknak?

Nagyon érdekes volt Bereményi fejtegetése. Azt mondta, hogy az egyetlen hiteles magyar film Szóts Istvánnak az 1940-es években Velencében nagydíjat nyert Emberek a havason-ja volt. Ez a mehökkentő bevezetés kellett az én antiszemizmusom elé. Szóts István műve valóban páratlan remekmű. Szóts utána soha nem csinálhatott filmet Magyarországon. A film írója pedig az a Nyirő József volt, akinek Dél-Amerikába kellett menekülnie, tekintettel arra, hogy tagja maradt a nyilas országgyűlésnek, noha maga nem volt nyilas, de nem tudta feladni a harcot a szovjet ellen. Műveit csak a legutóbbi időben kezdték kiadni. Ez a történelmi elemzés is azt bizonyítja, hogy a művelt Bereményi látja az összefüggéseket, mégis, valamilyen kényszer alatt, íróhoz méltatlanul megvádol egy másik író, aki soha nem ártott neki. Ez is a fentebb már elemzett Netánjahu-kényszer fennállását jelzi.

Ez a színházi belharc messze túlmutat önmagán. Része egy társadalmi hasadásnak. Az Ascher Café Demszky-brigádja szembe akarja fordítani a magyar zsidóságot a nemzet többségével, és sértett félként lép fel, holott a kulturális hatalom túlnyomó részének birtokosa. A Demszky-brigád a magyar alkotmányos rendszer megdöntését tűzte ki célul. Ez a jelenlegi európai helyzetben, a szétlopott országban rendkívül veszélyes. A kétharmados többséggel rendelkező alkotmányos rend megdöntése csak erőszakos eszközökkel és a magyar zsidóság egy jelentős részének a többséggel való szembeállításával és magyarelles nemzetközi támogatással lenne elérhető. Ezt a szétszakítást nem én kezdtem. Senkit nem bántottam, senkit nem kezdtem leminősíteni, Dörner szabályos pályázaton nyerte el a kinevezését, én pedig a saját újságomban évtizedek óta folytatom elemzéseimet. Mostanában a történelemhamisításról beszélek. Az ellenünk folyó támadás: történelemhamisítás. A dolgok és a jelenségek néven nevezését pedig fenntartom.

Antiszemita színházat pedig ha akarnék se tudnék csinálni, mert ahhoz antiszemita darabokra volna szükség, ilyenek pedig nincsenek.

Az Emberek a Havason sem volt az, miként azt Bereményi is megállapította. Huszonöt darabot írtam Zsoké korszakomban, amelyek sikerrel futottak, ha némi huzavona, eltiltások után színre

Írta: Csurka István

2011. november 22. kedd, 13:19 - Módosítás: 2012. január 24. kedd, 21:33

---

kerültek. Melyik volt antiszemita? Most, vénségemre még két drámát írtam, amelyeket támadóim valószínűleg nem is olvastak, pedig megjelentek könyv alakban. Ha nem kapunk együtt hárman színházat, ezeket soha sehol nem mutatja be senki. Ha Isten engedi, még leteszek a magyar asztalra egyet-mást, és élettapasztalatom viszem be a színházba. Miért akarnak ebben megakadályozni?

Nem, rosszul írtam ezt. Fordítva van: ebben akarnak megakadályozni. A magyarságot akarják megakadályozni a kibontakozásban.